

NIENAROD (2) *sb m*

W pisowni łącznej (1), w rozłącznej (1).

A sg nienâr(o)d (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*W ujęciu Starego Testamentu naród nie znający prawdziwego Boga; naród pogański (Deut 32/21) (2) : Ia was przywiodeę ku záwiści przes nie narod [*in non gentem*] [*cf* ktory nie ielt (moim) ludem Leop Deut 32/21]. Leop Rom 10/19; WujNT Rom 10/19.*

Synonim: nielud.

Cf NAROD

AŽ